

Јуче се на конференцији за новинаре у Палати Србија др Предраг Кон мало закашљао. Умало нисам крикнула: "Корона, узми мене, само њега не дирај!" Др Кон је причао доста смирено, објашњавао нам како ће изгледати онај смештај на Сајму ког смо се сви препали, а намењен је онима са најлакшим симптомима инфекције новим корона вирусом. Није га било срамота да каже како неке ствари још увек не зна, како решења за неке проблеме још нису нађена, те да нема одговоре на сва питања. Слично се понашају и Конове колегинице др Дарија Кисић и др Ивана Милошевић. Не бих сад да улазим у било чију политичку, овакву или онакву биографију, чак је и не знам. Не знам ни да ли су то најстручнији људи које имамо, знам само да им је начин обраћања јавности коректан и да се сваки пут кад их одслушам осећам информисаније и смиреније када је реч о пандемији новог корона вируса.

За то време, неки чудан лик са наочарима, огрнуо се папирним мантилом и сео у Арену да пакује неке пакетиће за пензионере. Док је паковао, проговорио је како ће нам гробља бити мала ако га не будемо слушали, како мора да нам смисли нешто страшније од Сајма, питаће Кинезе шта. Па је питао да ли се плашимо, а онда се смејао што се плашимо. После је кучићима забранио да пишке и каке, односно, није скроз забранио, него сад сви морају да изводе керове поради себе онда кад то ради његова ћерка.

[Време](#)